

РЕШЕНИЕ

№ 2778

гр. София, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 16.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7387** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД срещу мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе в частта по искане за компенсиране на разходи по чл. 35 от ЗЕ, предявено със заявление вх.№ Е-13-12-4/31.03.2022г. за утвърждаване на цена и искане за компенсиране на разходи, допълнено със заявление с вх. № Е-13-12-1004 от 02.06.2022 г.

В жалбата са развити подробни съображения за допустимост на жалбата, твърди се че дружеството е адресат на Решение № Ц-19/01.07.20212 г. на КЕВР, с което се засягат негови права и законни интереси. Макар Решението да е постановено във връзка с подаденото заявление от „ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД с вх. № Е-13-12-4 от 31.03.2022 г. за утвърждаване на цена и искане за компенсиране на разходи по чл. 35 от ЗЕ, в неговия диспозитив липсва произнасяне по направеното искане по чл. 35 от ЗЕ, въпреки че същото е обсъдено в мотивите на решението/стр.21-28 от Решението/.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., поддържа жалбата и претендира разноски за държавна такса. Представя писмено становище.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране се представлява от юриконсулт Р., който оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Счита, че не е налице мълчалив отказ, тъй като в мотивите на процесното решение КЕВР е обсъдила подробно предявените от дружеството разходи, за които се претендира компенсация, обсъдила е всички разходи и от други дружества, които са предявени за

компенсиране и е посочила, кои разходи са относими и допустими, в какъв размер следва да се включат в компонентната за задължения към обществото. Същата компонента е обективизирана в т. II. 1. от диспозитива на решението, като не е конкретизирана по отношение на кои дружества и в какъв размер се признават съответните разходи. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Постъпило е и писмено становище.

Административен съд София - град, III - то отделение, 62 - ри състав установява от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл.35, ал.1 от ЗЕ енергийните предприятия имат право да предявят искане за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени им задължения към обществото, включително свързани със сигурността на снабдяването, защитата на околната среда и енергийната ефективност. В ал. 2, т.2 на посочената норма се уточнява, че за разходи по ал. 1 се приемат такива, които произтичат от задължение за производство на електрическа енергия при използване на местни първични енергийни източници по чл. 4, ал. 2, т. 8. Дружеството попада в обхвата на цитираната хипотеза, тъй като е производител на електрическа енергия, която се произвежда от въглища, които се добиват от „Мини Марица Изток“ ЕАД. Законодателят в ал.3 е предоставил на лицата по ал. първа правото да подават периодично заявление пред комисията за компенсиране на съответните разходи. Към заявлението се представят доказателства за тяхното основание и размер. На това право кореспондира задължението на административния орган да определи обема за компенсиране за всяко отделно предприятие и общия обем за възстановяване за съответния период (чл.35, ал.4 от ЗЕ). Това правомощие на органа е изрично закрепено и в чл.21, ал.1, т.17 от ЗЕ, според който „КЕВР разглежда исканията на енергийните предприятия и Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ за компенсиране на разходи по чл. 34 и 35, утвърждава техния обоснован размер и определя начина на компенсирането им при спазване изискванията за държавните помощи“.

В ЗЕ не е предвиден реда, по който Комисията следва да се произнесе по исканията за компенсиране на разходите, следователно в този случай ще се прилага общия ред, установен Правилника за дейността на КЕВР.

Със Заявление до КЕВР с вх.№ Е-13-12-4/31.03.2022 г. „ТЕЦ Марица изток 2" ЕАД е направило две искания: Заявление за утвърждаване на пълна цена на електрическата енергия на „ТЕЦ Марица изток 2" ЕАД и Искане за компенсиране на разходи по чл.35, ал. 2, т. 2 във вр. с чл. 4, ал. 2, т. 8 от Закона за енергетиката.

Заявлението е допълнено с информация, представена на 02.06.2022г., чрез допълнително заявление с вх.№ Е-13-12-1004/02.06.2022 г.

Комисията за енергийно и водно регулиране е приела двете искания за разглеждане в едно общо административно производство завършило с постановяването на Решение Ц - 19 от 01.07.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

В т. III. от диспозитива на решението КЕВР отказва на „ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД да утвърди цена, по която да продава електрическа енергия на обществения доставчик. Дружеството е оспорило решението, което е предмет на друго производство пред АССГ, като настоящото производство е образувано само срещу мълчаливия отказ Комисията да се произнесе по искането за компенсиране на разходи по чл. 35 от ЗЕ.

В мотивите на Решение Ц - 19 от 01.07.2022г. КЕВР е обсъдила и двете искания, като е изложила мотиви кои претенции на дружеството се приемат за основателни и кои

не е са.

В т. 3 от мотивите на решението КЕВР е обсъдила възраженията и искането за компенсиране на разходи, като е счела същото за неоснователно, но въпреки така направените от компетентния орган изводи, в диспозитива на Решението липсва съответно произнасяне по това искане.

Липсата на изрично разпореждане на административния орган в диспозитивната част на решението по искането за компенсиране на разходи по чл. 35 от ЗЕ, представлява мълчалив отказ за произнасяне по смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК, поради което и защита се търси срещу мълчаливия отказ такъв да се постанови.

Следва да се има предвид, че производството за компенсиране на разходи по чл. 35 ЗЕ е различно от производството за утвърждаване на цени и че е недопустимо разходите за компенсация по чл. 35 от ЗЕ да се включват като ценообразуващ елемент по отношение на решението за утвърждаване на цена на електроенергията. Комисията е следвало изрично да се произнесе по искането за компенсиране на разходи по чл. 35, ал. 2, т. 2 ЗЕ, но това не е станало в предвидените срокове нито с Решение № Ц-19/01.07.2022 г., нито с друг акт в отделно административно производство.

Тезата, че КЕВР не е формиран мълчалив отказ по отношение на предявените от дружеството разходи по чл. 35, тъй като е обсъдила същите подробно в мотивите на Решение № Ц-19/01.07.2022., като е посочила защо същите не следва да се включат в цената в частта по II.1 е неправилна. В разпоредителната част на решението няма изрично произнасяне по второто искане от жалбоподателя до КЕВР, а той не е процесуално легитимиран да оспори т. II.1, тъй като от формулировката на тази част от диспозитива не следва да е неин адресат. С т. II.1. е утвърдена цена за задължения към обществото в размер на 0,00 лв. /MWh без ДДС. Цената за задължения към обществото се изчислява върху цялото потребление на електрическа енергия в страната и съгласно чл. 35а от ЗЕ се заплаща от всички крайни клиенти, включително оператора на електропреносната мрежа и операторите на електроразпределителните мрежи, като за клиентите на регулирания пазар е включена в цената за активна енергия на крайните снабдителите, а за клиентите на свободния пазар като добавка към договорената цена на електрическата енергия. Приходите от цената за задължения към обществото се събират от ФСЕС за покриване на разходите по чл. 36б ал.1 от ЗЕ, като не е посочен точният им размер и конкретният адресат. В същия смисъл са и мотивите в Определение № 9693/11.12.2019г. на АССГ, 61 състав, който е приел, че „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД няма правен интерес да обжалва утвърдената от КЕВР цена за задължения към обществото.

Предвид изложеното, Комисията е била длъжна да се произнесе в предвидените срокове, но не го е сторила, поради което е налице незаконосъобразен мълчалив отказ, който следва да се отмени, а преписката да се върне за постановяване на изричен мотивиран писмен акт, в съответствие с предвидените в чл. 21 от ЗЕ правомощия на КЕВР. (В този смисъл и Решение № 10666 от 23.11.2022 г. по административно дело № 6141/2022 г. на Върховния административен съд).

Тъй като жалбата е основателна се дължи присъждане на исканите разноски, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 1800 лева и държавна такса от 50 лева, или общо 1850 лева, за изплащането на които са представени доказателства. Възражението за прекомерност на размера на адвокатския хонорар е неоснователно, тъй като съобразно разпоредбите на чл. 7 ал.2 от Наредба за минималните размери на адвокатските възнаграждения, претендираният такъв е под

минимума.

Така мотивиран Административен съд София – град, III – то отделение, 62-ри състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе по искане за компенсиране на разходи по чл. 35 от ЗЕ , предявено със заявление вх.№ Е-13-12-4/31.03.2022г. за утвърждаване на цена и искане за компенсиране на разходи, допълнено със заявление с вх. № Е-13-12-1004 от 02.06.2022г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по искането с решение по чл. 13 от Закона за енергетиката.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД разноски в размер на 1850 (хиляда осемстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщението пред ВАС.

СЪДИЯ: